

Ha seguit el debat sobre el règim provisional de Catalunya amb la intervenció dels senyors Bau, Izquierdo Jiménez, Recasens Sitges i Albiñana

Ha començat a discutir-se el projecte d'arrendaments rústics

Una proposició incidental referent a la censura

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Després de la pintoresca reclamació dels homes de la dictadura contra la censura i d'un confús debat sobre el projecte de llei d'arrendaments, les Corts van reprendre aquesta tarda la discussió sobre el problema de Catalunya. El senyor Rahola ha cedit en aquest moment a presidència al senyor Casanueva. Al mateix blau només hi havia els senyors Anguera de Sojo i Jalón i en el de la Comissió el malagueny senyor Armada i el murcià senyor Vélez. Als escons, pocs diputats.

Ha intervingut en primer terme el tradicionalista, senyor Bau, aliat electoral de la Lliga, adversari de l'Estatut, partidari del que ell anomena una "zona autonomia", i orador que es creu obligat, per solidaritat política, a imitar l'elogiència del seu correligionari senyor Esteve Bilbao. Un discurs sense importància.

Ha parlat després el senyor Izquierdo Jiménez. Mancava en realitat la seva veu en aquest debat. És l'orador que convenia, molt millor que Chapaprieta i Honoré Maurá. Al seu costat resulta un perillós autonomista el senyor Royo Villanova. En les Corts actuals omple el buit que va deixar aquell senyor Algora que féu les delícies de les Constitucions.

Fem la presentació esbossada de l'orador: és republicà de naixement, radical de tota la vida, lerrouista de sempre. Va deixar d'ésser-ho fa pocs dies, quan va sentir el discurs del senyor Honoré demanant la derogació de l'Estatut. És una vergonya — ve a dir — que siguin els monàrquics els qui acaparin el sentiment patriòtic. Li es va separar en aquell instant de la minoria radical. Va abandonar l'Emiliano per a laborar pel seu compte a favor de la unitat pàtria. El senyor Izquierdo Jiménez és diputat per Ciudad Real, calb, però cobreix la seva calbícia amb un pentinat genial; un primer premi de concurs de pentinats.

En proclamar-se la República va ésser nomenat governador de Girona, però no va poder prendre possessió del càrrec. Els polítics de l'Esquerra li ho impediren, i d'aquell fet arranquen, segons el diputat manxec, totes les desgràcies nacionals. La voluntat de la pàtria va ésser segregada; els catalans van ésser molt amables amb ell, és cert, li van prodigar paraules molt afectuoses, però el frustrat governador va comprendre que se li feia un enterrament de primera. En realitat l'enterrament es féu a Espanya, segons el senyor Izquierdo Jiménez, perquè ja com hauria estat plebiscitat l'Estatut tal com es féu si ell arribava a ésser governador de Girona?

No és possible en aquesta ràpida impressió donar idea exacta del que ha estat el discurs del diputat per Ciudad Real. Convé llegir-lo íntegre, saborejar els paràgrafs exaltats dedicats a la reconquesta de la integritat pàtria, a la traïció del pacte de San Sebastián, en el qual la voluntat de don Alejandro va quedar segurament segregada, a les culpes de la Lliga, a la seva admiració per Gil Robles, Lerroux i Martínez de Velasco. Els monàrquics l'ataven, i al final l'han aplaudit alguns agraris i altres diputats de la majoria.

Com haurà estat el discurs del senyor Izquierdo Jiménez que el del feixista

acabat. No podem subscriure certs judicis concrets del jove professor de Dret, però la doctrina jurídica que ha sustentat és intatzable. El senyor Recasens Sitges ha reclamat aquesta cosa tan simple com és el respecte a la llei i l'endegament legal del problema. Això que sembla tan natural, resulta extra-

ordinari en un debat com el que s'està descabdellant. Sostenir aquesta posició davant una Cambra que acaba d'escoltar el senyor Izquierdo Jiménez resulta meritori, quasi heroic. Ha començat per negar que la vigència d'una llei depengui de les infraccions que sofreixi. Ha desfet, com a jurista, totes les falses argumentacions de Goicoechea i Primo de Rivera, ha demanat respecte a la llei, adhoc per arribar a modificar-la, i ha demanat també respecte a les funcions del Parlament català. Més doctrinal que polític, ha estat el del senyor Recasens Sitges un bon discurs al qual podria posar-se alguna reserva, al qual però, no podria negar-se la inspiració i el recte propòsit.

Però aquest parèntesi de claredat ha durat poca estona després de parlar el senyor Recasens Sitges. Ha estat quan l'Albiñana, intervenint novament en el debat, ha fet el seu número fort, encara que no tan fort com el senyor Izquierdo Jiménez, el qual per ara se'n porta la palma.

A.P.C.E.

SIG.: 4.26/915

A.P.C.E.
SIG.: 4.26/915